

عنوان مقاله:

معماری هم ساز با اقلیم ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس استانی عمران، معماری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی دشتی شفیعی - دکترای معماری، دانشگاه ونیز- ایتالیا - ۱۳۵۵ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه شمال آمل

شیدا عاصی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه شهید بهشتی ۱۳۶۴

رزگار سلیمی - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته معماری دانشگاه شمال آمل

خلاصه مقاله:

اقلیم و معماری مقوله ای است که امروزه توجه خاصی به آن می شود. دلیل عمده اصلی آن محدودیت منابع انرژی فسیلی و جایگزین نمودن انرژی طبیعی (باد، خورشید و ...) به جای منابع فسیلی می باشد. به علاوه منابع غیر تجدید شونده مانند فسیل های سوختی پرارزش تر از آنند که انسان بخواهد آنها را جهت مقاصد شخصی و کم اهمیت خود مورد استفاده قرار دهد. در ایران و سایر کشورهای جهان مطالعات و تحقیقات بسیاری در این مورد صورت گرفته است. اقلیمی کردن ساخت، راهکاری است که به صورت یک فن مدرن در آمده و بطور کلی شامل دو نظام فعال و غیر فعال است. در نظام غیر فعال، انرژی بطوری طبیعی جریان می یابد، ولی در نظام فعال، انرژی به کمک تجهیزات الکترومکانیکی جریان می یابد. اقلیمی کردن ساختمان، در موارد مشخص باید مبتنی بر توازن از تأثیرات اجتماعی، فرهنگی و شیوه زندگی و الگوهای استفاده از فضا و محیط و نیز صنایع و مصالح قابل دسترسی باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم معماری، ساختمان، سوخت های فسیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240892>

